

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદ્ર તંત્રી શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આત્મ સંવત ૯૩
વીર સંવત ૨૫૧૩
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૩

ચૈત્ર
એપ્રિલ
૧૯૮૭

પુસ્તક : ૮૪
અંક : ૬

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી વીરજિનેશ્વર સ્તવન	શ્રી જ'ખૂવિજયજી મહારાજ	૮૧
(૨)	ચરમ તીર્થોધિપતિ મહાવીર પરમાત્મા સં. શ્રી હીરલાલ ખી. શાહ		૮૨
(૩)	નવધા ભક્તિનું સ્વરૂપ	પૂ. આ. શ્રી કુંદકુંદસૂરિજી મ સા.	૮૫
(૪)	વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય	કે. જે. દોશી	૮૮
(૫)	ન્યાયાંભોનિધિ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ)	સં. શ્રી હીરાલાલ ખી. શાહ	૯૦
(૬)	ચિંતન મધુ	—	૯૩
(૭)	સમાચાર	—	૯૫

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

૧. શ્રી જશવંતરાય મુળચંદ વોરા-ભાવનગર

૨. શ્રી પ્રબોધચંદ્ર શાન્તીલાલ-ભાવનગરવાળા

(મુલુન્ડ-મુંબઈ)

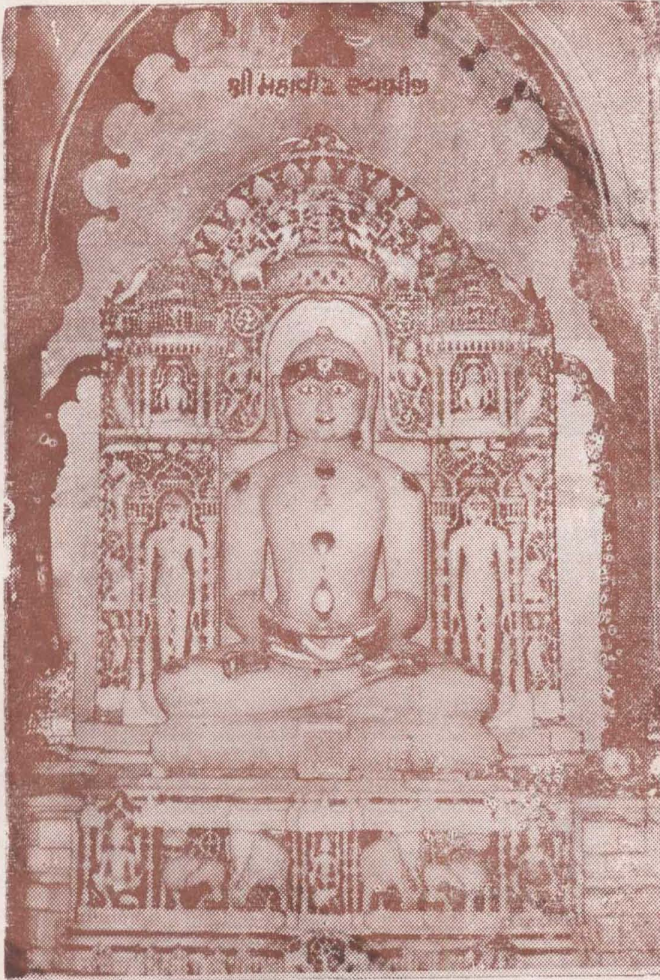
મહાવીરના ઓધને પાત્ર કાણુ ?

- ૧ સત્પુરૂષના ચરણનો ઇચ્છક,
- ૨ સદૈવ સૂક્ષ્મ ઓધનો આભિલાષી,
- ૩ ગુણ પર પ્રશસ્ત ભાવ રાખનાર,
- ૪ અક્ષયતમા પ્રીતિમાન,
- ૫ જ્યારે સ્વદોષ દેખે ત્યારે તેને છેદવાનો ઉપયોગ રાખનાર,
- ૬ ઉપયોગથી એક પણ પણ ભરનાર,
- ૭ એકાંત વાસને વખાણનાર,
- ૮ તીર્થાદિ પ્રવાસનો ઉછરંગી,
- ૯ આહાર. વિહાર, નિહારનો નિયમી,
- ૧૦ પોતાની ગુરૂતા દખાવનાર,

એવો કોઈપણ પુરૂષ તે મહાવીરના ઓધને પાત્ર છે. સમ્યક્ દશાને પાત્ર છે.
પહેલાં જેવું એકેકે નથી

— શ્રીમદ રાજચંદ્ર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ-ચેત્ર ૨૦૪૩

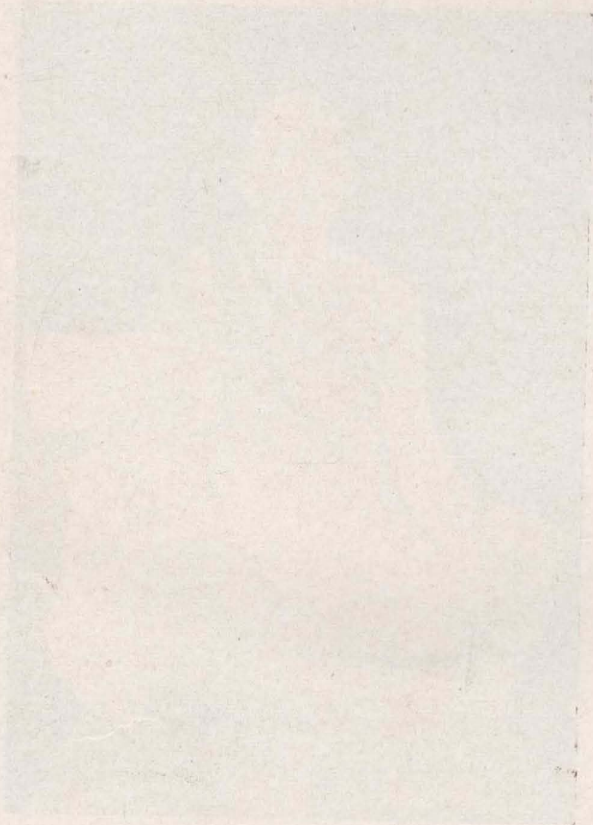

શ્રી દાદાસાહેબ જિનાલેય મંડન
શ્રી મહાવીર સ્વામી

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ચૈત્ર ૨૦૪૩

શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબ

તંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

વર્ષ : ૮૪] ●

વિ. સં. ૨૦૪૩ થે ૧ : એપ્રિલ-૧૯૮૭

● [અંક : ૬]

શ્રી વીરજિનેશ્વર સ્તવન

રચયિતા :- શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબ

સદા ગુણ ગાઈ મેં તેરા, પ્રભુ મહાવીર જિનરાયા;
કરું મેં ભક્તિ સે સેવા, ભજૂં વીતરાગ ! તુજ પાયા.
ન દેખી એસી મુખમુદ્રા, જગતમેં હુંદ ફિર આયા;
પ્રભુ ! તુજ મૂર્તિ દર્શનસે, અતિ આનંદ દિલ છાયા.
જિણુંદા ત્રિશલાનંદા ! મુઝે તૂં એક દિલ ભાયા;
જપૂં મેં નામ નિત તેરા, નમૂં મેં નિત્ય તુજ પાયા.
જગાકે આત્મ જ્યોતિકો, હટા દો મોહ કી માયા;
છુડા દો હુઃખ હે સ્વામી ! અતિ મેં હુઃખ સખ પાયા.
મિટા દો જન્મ-મરણોકી, અનાદિ ફેરી જિનરાયા;
કરો ઉદ્ધાર જંબૂ કા પ્રભુ ! તેરે શરણ આયા.

ચરમ તીર્થાધિપતિ મહાવીર પરમાત્મા

સં. શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામીજીને આત્મા પ્રાણુત નામના દશમા દેવલોકમાં વીસ સાગરો-પમનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી આ જન્મૂદ્ધીપના દક્ષિણાર્ધ ભરતક્ષેત્રમાં અષાઠ સુદ દના મંગળ દિવસે માતાની કુક્ષીમાં આવ્યા. પૂર્ણકાળે શ્રી સિદ્ધાર્થ મહારાજના શ્રી ત્રિશલાદેવી મહારાણીની કુક્ષીએ ચૈત્ર સુદ ૧૩ની મધ્યરાત્રીએ જન્મ થયો. જન્મ થતાં ૫૬ દિગકુમારીઓએ શૂચિકર્મ કર્યું. ૬૪ ઈન્દ્રોએ પ્રભુને મેઝગિરિતર ઉપર લઈ જઈને અભિષેકાદિ કરીને જન્મ મહોત્સવ કર્યો.

જન્મથી પ્રભુ ત્રણ જ્ઞાનના જાણકાર હતા. પ્રભુનું જ્ઞાન, વીર્ય, પરાક્રમ વગેરે અદ્ભુત હતાં. પ્રભુની તેજકાંતિ કોઈ અલૌકિક સૂર્યને ટપી જાય તેવી હતી. ભોગાવલી કર્મોને ઉચ્ચ કોટિના વિરાગ લાવે ભોગવી જાણ્યા.

માતાપિતાએ પ્રભુનું નામ વર્ધમાનકુમાર

રાખ્યું. દેવોથી પણ પ્રભુ ભય નહિ પામવાથી પ્રભુનું નામ દેવોએ મહાવીર રાખ્યું. ઘેર પરિવહો અને ઉપસર્ગો સહન કરવાથી શ્રમણ પણ કહેવાયા. માતાપિતા સ્વર્ગસ્થ થતાં સંયમ માટે તૈયાર થયા. વડિલ બંધુ નંદિવર્ધનના આગ્રહે ઔચિત્ય સાચવીને બે વરસ નિરાંતપણે મહેલમાં રહ્યા. ૩૮૮ કોડ ૮૦ લાખ દિનારનું અદ્ભુત વર્ષાદાન દઈ ત્રીસમા વર્ષે કારતક વદ ૧૦ના પવિત્ર દિવસે શ્રી મહાવીર સ્વામીજીએ સંયમને સ્વીકાર કર્યો. સાડાબાર વરસ સુધી અતિ ઘેર આશ્રયકારી તપશ્ચર્યા કરી અનેક ઉપસર્ગો પરિવહો અદ્ભુતપણે સહન કર્યા. ચોવીશે તીર્થંકર ભગવંતોએ કરેલા અભિષેકો દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવની અપેક્ષાએ બહુવિધ પ્રકારના છે. શ્રી મહાવીર દેવે કરેલા તિસ્નોક્ત પાંચ અભિષેકો અધિક છે.

૧. રહેવાથી અપ્રીતિ ઉત્પન્ન થાય તેવા ગૃહસ્થને ઘેર કે કોઈ પણ સ્થળે નિવાસ કરવો નહિ. ૨. અપ્રતિબદ્ધ વિહાર ૩. મૌનપણે આત્મધ્યાનમાં સ્થિર રહેવું. ૪. હસ્તકર પાત્રમાં આહાર લેવો. ૫. ગૃહસ્થોના અભ્યુત્થાનાદિ વિનય કરવો નહીં.

શ્રી ચંદનબાળાને હાથે પારણુ યજુનું તે તપના અભિષેકને મહાઅભિષેક કહેલ છે. તે અભિષેક લગભગ નીચે મુજબ હતો.

“રાજકુમારી કુંવારી કન્યા, અકૃમતપ, હાથે-પગે બંધન, માથે મુંડન, આંખમાં આંસુ, અને ઉંબરમાં બેઠેલી હોય તેવી કન્યાના હાથેથી ભિક્ષા લેવી.” પ્રભુનો આ મહાઅભિષેક પાંચ માસ અને પચીસ દિવસના તપને અંતે પૂરો થયો

હતો. શ્રી મહાવીર દેવનો આ અભિગ્રહ દિવિ-
વાહન રાજની કુંવરી ચંદનખાળા દ્વારા પૂરો
થતાં પ્રભુ મહિમાએ તે સ્થળે પંચદિવ્ય પ્રગટ
થયા ચંદનખાળાના હાથપગના બંધનો દેવ
સહાયે દિવ્ય અલંકાર થયા હતાં. મુંડિત મસ્તક
પર દેવ સહાયે સુંદર દિવ્યવાળ ઉત્પન્ન થયાં
હતાં. ચંદનખાળા શ્રી મહાવીર ભગવાનના પ્રથમ
પ્રવર્તિની સાધવી બન્યા અને અનુક્રમે સઠલ
કર્મક્ષયે અનંત શિવસુખના ભોક્તા બન્યા.

શાસન નાયક ચરમ તીર્થપતિ દેવાધિદેવ
શ્રી મહાવીર ભગવાનના બાર વરસ અને સાઠ
છ માસના છઠ્ઠસ્થ કાળમાં થયેલ તપ નીચે
મુજબ છે.

છમાસી તપ	૧
પાંચ દિવસ ન્યૂન છમાસી તપ	૧
ચાર માસી તપ	૯
ત્રણ માસી તપ	૨
અઢી માસી તપ	૨
બે માસી તપ	૬
દેઠ માસી તપ	૨
માસખમણ તપ	૧૨
૧૫ દિવસનું તપ	૭૨
ભદ્ર, મહાભદ્ર અને સર્વતોભદ્ર	૧
તપસ્યા બે-ચાર-દશ ઉપવાસની	
અઠ્ઠમ તપ	૧૨
છઠ્ઠ તપ	૨૨૯
ત્રણસો ઓગણપચાસ પારણાના દિવસો	
હતા.	

અપૂર્વ પુરુષાર્થ કરતાં શુકલ ધ્યાનનું ધ્યાન
કરતા ચારઘાતી કર્મોના ક્ષય થતા વૈશાખ શુદ્ધ
દશમને પવિત્ર દિવસે, જાંભિકાનગરીની બહાર,
ઝજુવાલુકા નદીને કિનારે, શાલવૃક્ષ નીચે

પ્રભુને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ. વૈશાખ શુદ્ધ
અગીયારમને દિવસે અનંત ઉપકારક મહાશાસન-
ની સ્થાપના કરી. સમગ્ર જગત સમગ્ર મહાસ સ્ફૂતિ
વહેતી મૂકી. “આત્મા છે.” “અનાદિ કર્મસંયોગ
છે. પુણ્ય-પાપનો ભોક્તા છે. કર્મોને કુળાવી
શકે છે. કર્મોને કુળાવીને ચિદાનંદ સ્વરૂપ બની
શકે છે.”

બંધન મમતાનું છે. મમતા, ધન, કુટુંબ,
પરિવાર, સત્તા આદિની હોય છે તે આત્માને
મારક છે. સંસારમાં પરિભ્રમણ કરાવનાર છે.
વિષય કષાય એજ સંસાર, પાંચે ઈંદ્રિયોના
વિષયોની ઈચ્છામાંથી કષાય પ્રગટે છે. માટે
ભૌતિક સુખ, સુખેચ્છા, સુખપ્રાપ્તિ, સુખરક્ષણ
આ બધું ભૂંડ લાગે તે સર્વદા સુખી બને.

બે પ્રકારના ધર્મ બતાવ્યા. સાધુધર્મ અને
અને ગૃહસ્થ ધર્મ. સાધુ ધર્મ માટે પાંચ મહા-
વ્રતોનું પાલન કરવું. ગૃહસ્થ ધર્મ માટે પાંચ
અણુવ્રતો, ત્રણ ગુણુવ્રતો, અને ચાર શિક્ષાવ્રતોનું
પાલન કરવું. બંને ધર્મના મૂળમાં સત્યની
આહવા, સત્યની ઓળખ, સત્યનું પાલન થાય
એટલે સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ થાય એટલે જીવાદિ
નવતત્ત્વોમાં શ્રદ્ધા થાય, પછી સમ્યગ્જ્ઞાન અને
સમ્યગ્ચારિત્ર પામીને આત્મા મોક્ષે જાય.

ગૌતમ ગોત્રીય ઇન્દ્રભૂતિ આદિ ૧૧ પંડિત
વિગ્રોને વેદતા શુદ્ધ અર્થ જાણી અને મનની
શંકાનું નિરાકરણ કરી ૧૪૪૪ છાત્રો સાથે
દિક્ષા આપી. અગીયારે વિગ્રોને ગણધર બનાવ્યા
અને છાત્રો તેમના શિષ્ય બન્યા. શ્રી ચતુર્વિધ
સંઘની સ્થાપના કરી. “ઉપનિષદ વા વિગમેષ
વા ધુવેષવા” આ ત્રિપદી પ્રભુ પાસેથી સાંભ-
ળીને બીજ બુદ્ધિના પ્રતાપે ગણધર ભગવંતોએ
દ્વાદશાંગીની રચના કરી. જેમાં વિશ્વ સમસ્તનું
સર્વપદાર્થનું મહાવિજ્ઞાન વિગેરેનું તત્ત્વજ્ઞાન
જણાવ્યું. શ્રી મહાવીર દેવના ગણધરના નામો
નીચે મુજબ છે.

૧. ઇન્દ્રભૂતિ (ગૌતમસ્વામી મહારાજ).
૨. અગ્નિભૂતિ. ૩. વાયુભૂત. ૪. વ્યક્ત. ૫. સુધર્મા. ૬. મંડિતપત્ર ૭. મૌર્યપુત્ર. ૮. અકં-
પિત. ૯. અચલબ્રાતા. ૧૦. મેતાર્ય. ૧૧. પ્રભાસ.

શ્રી જિનેશ્વર દેવોએ પ્રવર્તોવેલ શાસન એ એકજ જગતમાં તારક તીર્થ છે. જે જગતના જીવો માટે અતિ જરૂરી શાસન છે. જગતમાં પ્રવર્તતા અનેક શાસનોમાં શ્રી જિનશાસન આત્મ-તારક શાસન છે અને જિનેશ્વર-દેવો તારકદેવ છે. તેવી સાચી સમજણ પૂર્વક વ્યંતર દેવ નિકાયતા યક્ષ વિભાગના દેવદેવીઓ શ્રી જિનશાસનનું સેવાકાર્ય અતિ હર્ષ પૂર્વક સંભાળે છે. જે શાસન જરૂરી છે તેનું જાતન કરવાનું પણ જરૂરી છે એમ માનીને શાસન રક્ષક યક્ષ અને યક્ષિણીઓ શાસન પર આવતાં નિંદો દૂર

કરે છે. મહાવીર તીર્થંકર ભગવંતના શાસન રક્ષક યક્ષનું નામ માતંગ હતું અને શાસન રક્ષક યક્ષિણીનું નામ સિદ્ધાચિકા હતું.

અંતીમ સોળ પ્રહર સુધી પ્રભુએ અખંડ દેશના આપી ભાવિ ભાવને પ્રદર્શિત કર્યો.

આગામીકાળનું સ્વરૂપ જણાવી ૭૨ વર્ષનું સંપૂર્ણ આયુષ્ય પૂર્ણ કરી શૈલેશીકરણ કરી સર્વકર્મ મુક્ત, સિદ્ધ, બુદ્ધ, નિરજન નિરાકાર બન્યા. આસો વદ અમાસની રાત્રીએ પ્રભુ નિર્વાણ પામ્યા હતા. પ્રભુએ ગતાવેલો મુક્તિપુરીનો માર્ગ હજી ચાલુ છે અને અનેક આત્માઓ પ્રભુએ ઉપદેશોલ ધર્મનું પાલન કરતાં આત્મ-કલ્યાણ સાધી રહ્યા છે.

॥ કોડ કોડ વંદન હો શ્રી મહાવીર સ્વામિને ॥

વિનમ્રતા

મનની કોમળતા જીવનની મીઠાશ છે. મધની મીઠાશ જ્યારે વાણીમાં ઊતરે છે ત્યારે તે વિનમ્રતા કહેવાય છે. કુલની કોમળતા જ્યારે હૃદયમાં આવે છે ત્યારે જીવનમાં વિનય પ્રવેશ કરે છે. અને ત્યારે જ જીવનની પ્રત્યેક ક્રિયામાં તે સાકાર થાય છે.

અહંકાર દેવતાને શેતાન બનાવે છે. ત્યારે વિનમ્રતા શેતાનને દેવ બનાવે છે. વિનમ્રતા એ દેવતાઇ પાંખ છે, જે જીવનને ઊંચે ઊંચે બંધાય છે.

જીવનનો કાંઈક એવો નિયમ છે કે માનવી નમીને જ આગળ વધે છે. જે ઘડો પાણીમાં નમે છે તે જ ભરાય છે. ફૂવામાં ઘડો નાળીએ અને જોઈએ તો જણાશે કે ઘડો પોતે પાણીમાં છે, તેની ચારે બાજુએ પાણી છે; પરંતુ તે તો ખાલી જ હોય છે. તેમાં એક ટીપુ પણ પાણી ભરાતું નથી. જ્યારે તે એક બાજુ નમે છે ત્યારે જ તેમાં પાણી ભરાય છે.

જીવનના ઘડાને જળથી ભરવો હોય તો માનવે નમવું જ પડશે. નમવું એ જરૂરી છે. પરંતુ કેવળ શરીરથી નમવું તે વિનય નથી.

ખરી વાત એ છે કે વિનયમાં મન નમવું જોઈએ. તનની સાથે મન નમે ત્યારે જ વિનયની મધુરતા મળી શકે છે.

મનને નમાવવાની પહેલી શરત છે અહંકારનું ગળી જવું.

— વિનય મુનિ

● ભવધા ભક્તિનું સ્વરૂપ

● લે. પૂ. આ. શ્રી કુંદકુંદસૂરિજી મ. સા.

(અનુસંધાન ગતાંક પાના નં. ૭૪ થી ચાલુ)

ચિંતન એટલે સતનું ચિંતન. સત્ એટલે આત્મા. આત્મા આત્માને ચિંતવે નહિ તો બીજા કોને ચિંતવે? અને છતાં આત્માને છોડીને પર પદાર્થોનું ચિંતન કરે તો તેની પરાધીનતા ટળે શી રીતે !

આત્મા, આત્માનો અનુરાગી બને ક્યારે ? જ્યારે તે પરમાત્માનો અનુરાગી બને ત્યારે, જ્યાં અનુરાગ ત્યાં અનુગ્રહ એ નિયમ છે. જ્યાં પ્રતિરાગ ત્યાં વિગ્રહ ઉભો જ છે.

સત્ પદાર્થોનું ચિંતન કરવાથી ક્ષમતા આવે છે. ત્યારે આવા બધા પદાર્થોનો મર્મ બરાબર સમજાય છે.

દેવાધિદેવનાં શ્વાસોશ્વાસ કમળ જેવો સુગંધી. આપણો કેવો ? દુર્ગંધ યુક્ત. આમ શાથી ? તો કે ચિંતન કરવાથી સમજાશે.

એ ચિંતનની આંદનીમાં મહોલનારા ચિંતકને સાફ સાફ દેખાઈ છે કે જેઓશ્રીએ સળંગ ત્રણ ત્રણ ભવ, જીવ માત્રના પરમ કલ્યાણને ઉત્કૃષ્ટ ભાવ આપવામાં સાર્થક કર્યો. તેઓશ્રીનો શ્વાસોશ્વાસ સુગંધી જ હોય. કારણ કે તેમાં ઔદક સ્વાર્થની દુર્ગંધનો એક કણ પણ હોતો નથી.

શ્રી જિનભક્તિજન્મ ચિંતનથી સમ્યગ્દર્શન અધિક નિર્મળ બને છે. એટલે તે સ્વેર વિહારમાં નથી પરિણમતું.

જેના હૃદયમાં ત્રિજગપતિ શ્રી જિનરાજ હોય તેના હૃદયમાં મિથ્યાત્વનો અંધકાર ટકે જ શી રીતે ! સૂર્યની હાજરીમાં અંધકાર નથી

ટકતો તેમ શ્રી જિનરાજના ભાવ સાન્નિધ્યમાં મિથ્યાત્વરૂપી અંધકાર નથી ટકતો.

આજે આપણે ત્યાં તત્-ચિંતન પૂખ જ એછું થઈ ગયું છે. તેના કારણો તપાસતા મુખ્ય કારણ-સમગ્ર ચિત્ત-તંત્રનો ઉપયોગ મુજબત્વે પર પદાર્થોના ચિંતનમાં થતો હોવાનું મળે છે.

નીતિમાન વેપારી પારકા નાણાંને હડપવાનો દુવિચાર નથી કરતો. તેમ પ્રભુભક્તિ પરાયણ આત્મા પર પદાર્થોને પોતાના બનાવવાનો અસદ્ પ્રયાસ નથી કરતો. અને જેઓ તેવો પ્રયાસ કરે છે તેમના હૈયામાં પ્રભુ છે એમ શી રીતે મનાય ?

પર પદાર્થોના ચિંતનનું કારણ પંડ પ્રત્યેનો ગાઢ રાગ છે. તેને પુદ્ગલાસક્તિ પણ કહે છે અને ભવાભિનંદીપણું પણ કહે છે.

અભિનંદન ભવને હોય કે ભવજેતા ભગવાનને ?

ભવનું અભિવાદન કરનારો ભગવાનને વંદન કરે છે ત્યારે પણ તેના હૈયામાં ભાવ હોય છે, ભવસુખ હોય છે. પ્રભુના સ્વરૂપને ભજવાનો ભાવ નથી હોતો.

પર-દ્રવ્યોના ચિંતન પાછળ લાખેણા માનવ ભવને વેડકવો તે સોનાની પીટી સાટે સેવ લેવા જેવો અધમ વેપાર છે.

ઉત્તમ, ઉત્તમમાં રાચે તે નિયમ છે.

કોઈ આપણને અધમ કહે તો આપણા રૂંવાડા સળગી ઉઠે ખરું ને ?

તો સર્વોત્તમ એવા શ્રી જિનેશ્વરદેવના ગુણોમાં આપણા ચિત્તને પરોવવામાં પ્રમાદ શાને ?

સારા થવું નથી ને સારા દેખાવું છે એ બે વાતોનો મેળ શી રીતે મળે ?

આત્મતત્ત્વનું ચિંતન ખોઈને આપણે જે અધમતાને ગળે લગાડી છે તેનાથી વ્યથિત થઈને લખવું પડે છે કે, શ્રી જિનરાજને સર્વ શ્રેષ્ઠ દ્રવ્ય અને ભાવપૂર્વક ભજ્યા સિવાય આપણે કદિ સારા નહિ બની શકીએ. કારણ કે જીવનનો સાર આત્મા છે અને આત્માનો સાર પરમાત્મા છે.

એ પરમાત્મા જેમને ખરેખર સારા ખ્યાલ લાગે છે તેમને તો સ્વપ્નાં પણ પરમાત્માનાં જ આવે છે, સમવસરણનાં આવે છે, ચૈદ સ્વપ્નાનાં આવે છે, મહાવિદેહ ક્ષેત્રનાં આવે છે, શ્રી અષ્ટાપદજી મહાતીર્થમાં ચૈત્યવંદન કરતા હોવાના આવે છે. શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થના મંડપમાં દેવાધિદેવ સન્મુખ નાચતા હોવાના આવે છે.

એટલે ચિંતનનો વિષય બદલ્યા સિવાય નહિ ચાલે. છતાં મોહને વશ થઈને ચલાવીશું તો આપણું ભાવિ જીવન નહિ બનાવી શકાએ.

આપણે કયાં પદાર્થને ચિત્ત સોંપીએ છીએ. તે મુદ્દો આપણા જીવનની અંતરંગ રૂચિને છતી કરે છે.

ઘેર શુરુ મહારાજ પગલાં કરે છે, તો આપણે ઉમંગથી ગોચરી વહોરાવીએ છીએ. તો શ્રી અરિહંત પરમાત્મા આંગણે પધારે તો આપણે શુ વહોરાવીએ ? સર્વોત્તમ ભાવપૂર્વક સર્વોત્તમ દ્રવ્ય વહોરાવીએ.

તો પછી આપણે શ્રી અરિહંતની ભક્તિમાં ભાવની ચોરી કેમ કરીએ છીએ ! સંસારને અધિક ભાવ કેમ આપીએ છીએ ! પાપને કેમ પંપાળીએ છીએ ! સ્વાર્થને સલામ કેમ ભરીએ છીએ !

‘કહો કે સત્તનું ચિંતન ઘટ્યું છે માટે. અસત્તનું ચિંતન વધ્યું છે માટે

થયું તે થયું. બગ્યા ત્યારથી સવાર ગણીને આપણે પણ શ્રી જિન ભક્તિમાં જીવ લગાડ્યો બેઠાએ.

“પ્રભુ નામની સુખડી. ખૂણે બેસી ખાય, રોગ-શોક આવે નહિ, સવિ સ કટ મીટ જાય.”

એ પંક્તિ અનુસાર આપણે પણ હોંસે હોંસે જાણે કે આજ પૂર્વ આવી સ્વાદિષ્ટ સુખડી મળી નથી. એવા અપૂર્વ ભાવ સાથે શ્રી જિનેશ્વરના ગુણોને ચાખવા બેઠાએ. ચિંતન કરનારા સુચિંતકો જાણે છે કે જીવ એ ચાખવાની વસ્તુ છે. માત્ર બોલવાની વસ્તુ નથી.

ખૂણે બેસી ખાય, એટલે એકાંતમાં બેસીને પ્રભુના ગુણો રૂપી ગંજામાં ચિત્તને વારંવાર સ્નાન કરાવે.

પાણી પીવાથી તૃપ્તા છીએ છં. પણ ચાર-છ કલાક માટે, જ્યારે શ્રી જિનગુણ-ચિંતન કરવાથી ઐહિક સર્વ પ્રકારની તૃપ્તિનો સર્વ કાળ માટે ઉચ્છેદ થઈ જાય છે. અને આત્મા પોતે, પોતામાં પોતા વડે તૃપ્ત થાય છે.

પ્રભુના ગુણોનું ચિંતન કરવાથી, કુલાસનાના પારા લીલા પડે છે. પાપ કરનાના વિચારોના તાર તૂટવા માંડે છે. આત્મા પહોંતો બને છે અને પરમ ગુણ સંપન્ન પ્રભુ એવા તો વહોલા લાગે છે કે પોતાની સમયતા વડે તેઓશ્રીને વંદન કરવાની તાલાવેલી બને છે.

આપણે અસાધારણ પુણ્યશાળી છીએ કે ત્રિભુવનપતિ શ્રી અરિહંત પરમાત્માને વંદન કરવાનું પુણ્ય આપણા પક્ષે છે.

એક રાષ્ટ્રપતિને મળવા જવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે, તો પણ દુન્યવી માણસ હર્ષ થેલો બની જાય છે. તો પછી ત્રિભુવનના પતિ એવા શ્રી અરિહંત પરમાત્માને વંદન કરવાના

ધન્ય અવસરે ભક્ત્તાત્મા હર્ષવિભોર બની જાય તે સ્વાભાવિક છે.

આવો ભક્ત ઘેરથી દહેરાસર જવા નીકળે એટલે તેના મનની દુનિયામાં દહેરાસર જ હોય, ઉભા રસ્તે તેના હૈયામાં ક્યારે દહેરાસરમાં દાખલ થાઉં ને ક્યારે દેવાધિદેવને વંદન કરું એ જ એક ભાવના ભરતી હોય છે.

અને જ્યારે તે દહેરાસરમાં દાખલ થઈને દેવાધિદેવની પ્રતિમાનાં દર્શન કરે છે ત્યારે તેના દિલની દુનિયામાં પ્રકાશનો પુંજ અવતરે છે. તેની અસરથી તે ગદ્ગદ બની જાય છે, તેની આંખોમાંથી હર્ષના આંસુ વહે છે. તેની રામ-રાજી વિકસ્વર થાય છે. અને તે પછી બે હાથ, મસ્તક ઝુકાવીને તે જ્યારે પ્રતિમાજીને વંદન કરે છે ત્યારે તે નખ-શિખ પલળી જાય છે. એવી અદ્ભુત ભાવદીનતા તેને સ્પર્શે છે. તેના હોઠ ખીડાઈ જાય છે. આંખો અપલક બની જાય

છે. ઉભો ઉભો તે પ્રતિમાજીની નિસ્તંદ્ર મુદ્રાને પીએ છે. ત્યારે તેના જીવને એવી ધરપત થાય છે કે મત પૂછો વાત! કહો કે ત્યારે જ તેના જીવમાં જીવ આવે છે.

અને માટે જ ભક્ત શિરોમાંથી શ્રી યશો-વિજયજી ગણિવરે શ્રી જિનરાજને “જિઉ કા જિઉ હમારા” કહ્યા છે.

તત્ષતઃ પરમાત્મા જીવના જીવ છે જ. અને તેમની સાચી ભક્તિ દ્વારા તેનો અનુભવ થાય છે.

વંદનમાં નમન આવી જાય છે. નમન સિવાયનું વંદન અધૂરું છે. મારા મનના માલિક આપ છો એવો એકરાર નમન દ્વારા કરવાનો છે. વંદન દ્વારા પણ એ જ સત્યનો એકરાર થાય છે કે ત્રિભુવનમાં ખરેખર વંદનીય સ્તવનીય, પૂજનીય આપ છો. માટે આપ સર્વદા નમસ્કરણીય છો. (અપૂર્ણ)

બોલ્યું વચન ને છૂટ્યું તીર!

સતત બોલતી વ્યક્તિ પોતાનું જીવન સપાટી ઉપર જીવતી હોય છે, એટલું જ નહિ પરંતુ બીજાને માટે એ અણુગમારૂપ બનતી હોય છે. અતિશય બોલનારને માટે સહુને અડગમો છે, એવી વ્યક્તિની વાતને કોઈ વળૂદ આપતું નથી.

બોલવું એ તો તીર છૂટ્યા જેવું છે. અધવચથી એને પાછું વાળી શકાતું નથી.

કલાત્મક સત્કાર્ય

કાળની કસોટીમાં કંચન નીવડે એવું એકાદું કલાત્મક સત્કાર્ય કરી છૂટશે તો અને ત્યારે જ જીવની સાર્થકતા સમજશે.

હક ભોગવવાનો આગ્રહ ભલે સેવો, પરંતુ પહેલાં ફરજ બળવવા પણ તત્પર રહો.

(અમૃતખંડુ)

• વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય

• લે. કે. જી. દોશી

શ્રી ગૌતમસ્વામી

ભગવાન મહાવીરના સાચા શિષ્ય બની ગૌતમ ભગવાનને છાયાની જેમ અનુસરવા લાગ્યા. તમનો પડયો ઓલ ઝીલવા હંમેશાં કિસ્મત રહેતા, તેઓ આજ્ઞા આપે તેનો ત્વરિત અમલ કરવા સદા તત્પર રહેતા. ‘સમયં મા પમાયણ ! ગાયમ’ એ ભગવાનની વાણી હૃદયમાં ધારી સદાય અપ્રમત્ત ભાવે ધર્મપાલન કરવા લાગ્યા. ઈન્દ્ર-ભૂત ગૌતમ હવે સાચા મુમુક્ષુ બન્યા. ભગવાને નિરૂપેલા અહિંસા, સંયમ અને તપના માર્ગનું સંપૂર્ણ પાલન કરવા લાગ્યા.

હવે તેમના મનમાં એકજ ઝંખના રહી કે ક્યારે મુક્તિ મળે? કેવી રીતે મુક્તિ મળે?

ભગવાનના સાચા શિષ્ય બન્યાને તેમણે ઘણા જીવોને પ્રબોધ્યા અને ઘણા મુક્તિપુરીમાં સંચર્યા. તેમણે પ્રબોધેલાં મોક્ષે ગયા અને તે રહી ગયા તે વસવસો મનમાં રહી ગયો. તેમની મુશ્કેલી કે શંકામાં ભગવાન મહાવીરજી એમના માર્ગ-દર્શક હતા. એમણે એકવાર ભગવાનને પૂછ્યું ‘પણ ખરું, ‘હું ભગવન, મને આ ભવ કેવળજ્ઞાન થશે કે નહિ?’”

ભગવાને પણ વાત્સલ્ય નીતરતી વાણીમાં કહ્યું કે “હું ગૌતમ, આપણે બન્ને આ ભવેજ એક સ્થાનમાં-મોક્ષમાં જવાના છીએ, માટે તલભાર પણ પ્રમાદ કરીશ નહિ.”

ગૌતમ સ્વામીને ભગવાનના આ શબ્દો અમીરસ જેવા લાગ્યા, તેમના અંતરમાંથી ઉદ્ભવેલ આલ્સ્યો ગયો. ફરી પોતાના ધર્મ-ધ્યાનમાં અપ્રમત્ત ભાવે લાગી ગયા. હવે તેમના જીવનનું એક માત્ર ધ્યેય પ્રભુની આજ્ઞાનું પાલન અને મુક્તિમાર્ગનું અપ્રમત્તભાવે આચરણ એજ રહ્યું.

સમય જતા ભગવાન મહાવીરનો નિર્વાણ સમય નજીક આવ્યો. ભગવાનનું અંતીમ ચોમાસુ પાવાપુરીમાં હતું. ભગવાન તો સમજતા હતા કે તેમનો શિષ્ય ગૌતમ તેમના તરફ આતિ રાગ ધરાવે છે. આ પ્રશસ્ત રાગ પણ તેમના અંતરમાંથી નિર્મૂળ નહિ થાય, ત્યાં સુધી મુક્તિ તેમનાથી દૂર રહેશે. નેથી ગૌતમનો રાગ નિર્મૂળ કરવા પોતાના નિર્વાણ સમયે ગૌતમ દૂર હોય એવો તાકડો રચ્યો. ભગવાને ગૌતમને આદેશ આપ્યો, “હું ગૌતમ, અહીં નજીકના ગામમાં દેવશમો નામનો એક હજીવની જીવાત્મા છે. તે સરળ સ્વભાવવાળો ને ધર્મનો સાચો જિજ્ઞાસુ છે. તેની પાસે તું જા, અને તેને પ્રતિબોધ

આપ. આ એક ઉત્તમ કાર્ય છે અને તારા પ્રતિબોધથી એનો જરૂર ઉદ્ધાર થશે. તે ઉત્તમ ધર્મલાભનું કારણ બનશે.”

ભગવાનનો આદેશ સાંભળી ગૌતમસ્વામી તો રાજીરાજી થઈ ગયા, ભગવાને આ કામ પોતાને સોંપ્યું એ ભગવાનનો મારા ઉપર મહદ્ ઉપકાર છે. એ તો પોતાને ધન્ય માની શુરુ આજ્ઞા શિરસાવંધ કરી ઉપડ્યા દેવશર્માને બોધ આપવા. મનમાં વિચાર કરતા કે ‘દેવશર્મા સરળ સ્વભાવી છે, તો જરૂર મારું કામ સરળતાથી પાર પડશે અને જલદી કામ પતાવી, હું મારા શુરુ પાસે પહોંચી જઈશ. આટલો સમય ભગવાનનો વિરહ અસહ્ય છે પણ કામ ઉત્તમ છે અને જલદી થઈ જાય તેવું છે, તેથી મારો ભગવાનની સાથેનો વિરહ અલ્પજીવી બનશે’ એટલો આત્મસંતોષ તેઓ અનુભવી રહ્યા.

થયું પણ એમજ બહુ જલદીથી દેવશર્માને બોધ પમાડવાનું કાર્ય પાર પાડ્યું, અને ઊંઠો સંતોષ અનુભવ્યો. ભગવાનની આજ્ઞા-પાલનનું કાર્ય પાર પડ્યું કે તરતજ ઉપડ્યા પ્રભુને મળવા. કારણ હવે કાર્ય પાર પડ્યા પછી ભગવાનનો વિરહ ક્ષણ ભર પણ સહન કરવા એ તૈયાર નહોતા. એતો ઝડપી ગતિએ ચાલવા લાગ્યા. ભગવદ્ વિરહનો તાપ હવે અસહ્ય હતો. તેથી તેઓ વીજળી વેગે વિહાર કરવા લાગ્યા. મનમાં આનંદ સમાતો નહોતો. કારણ તેમના મનમાં હતું કે, ‘હમણા જઈને ભગવાનને મળીશ. તેમના વિયોગનો અંત આવશે, અને આજ્ઞાનું પાલન કર્યાની હકીકત જણાવીશ એટલે મારા પ્રભુને કેટલો સંતોષ થશે?’

પણ.....

પણ માર્ગમાંથી એમણે સમાચાર સાંભળ્યા કે “ભગવાન મહાવીર નિર્વોણ પામ્યા” આ શબ્દો એમના કર્ણપટ ઉપર પડતાજ બાળે આકાશમાંથી કઠાકઠા સાથે વીજળી પડી. ગૌતમનું મન શોકવિહ્વળ બન્યું. એ તો કિંકર્તવ્ય મૂઠ બની ગયા હવે હું શું કરું? ક્યાં જાઉં. મારે

હવે કોની પાસે જવું? આ કોઈ પ્રશ્નનો બાળે ક્ષણ વાર જવાબ જ ન સૂઝ્યો. એ તો ઘડીભર શોક સાગરમાં ડૂબી ગયા. એ વિચારવા લાગ્યા, હે પ્રભો, આ તમે શું કર્યું? તમે તો ત્રિકાળ જ્ઞાની હતા અને તમારો નિર્વોણ સમય બાળતાજ હતા તો મને અંત સમય કેમ અળગો કર્યો?”

મેં તો એવું શું કર્યું કે તમે ખરે સમયે મને દૂર કર્યો? મને તો તમે વાત્સલ્યથી હંમેશાં સાથેજ રાખતા, કદિ અગાધ મને અળગો કર્યો નથી! હે પ્રભુ, હવે મને હે ગોચમા એમ કહીને કોણ બોલાવશે? હું હવે મારી મુઝવણમાં કોની પાસે જઈશ? હે પ્રભુ, હવે મારા પ્રશ્નોનું સમાધાન કરવા હું કોની પાસે જઈશ? હે પ્રભુ, ખરેખર તમે છેદ દીધો છે. હે પ્રભુ, ભવોભવના અપણા સ્નેહ બંધનને કેમ ભૂટી ગયા!

આમ વિચારતા વિચારતા તેમના વિચાર બીજા માર્ગે વળ્યા. તેઓ વિચારવા લાગ્યા ના.....તા... ભગવાન મને ભૂલે એવા નહોતા એ તો કંઈના અવતાર હતા. વિશ્વ ઉપર ઉપકાર કરનાર હતા. એ મને કેમ તરછોડે? નક્કી, આમાં મારી જ કંઈ ખોટી સમજણ છે. એમણે જે કર્યું તે મારા સારા માટે જ કર્યું હશે. હે ભગવાન હું જ ભૂલ્યો છું! દોષ મારો છે ને હું જ દોષ દેવા લાગ્યો. તમે તો મારામાં ‘અતિ રાગ’ ને દૂર કરવાજ મને અળગો કર્યો અને મને માર્ગ ભૂલેલાને માર્ગ બતાવ્યો. ભગવાન! મને માફ કરો! મેં આપની ખોટી નિહા કરી! મારા દોષ જોવાને બદલે હું આપની ભૂલો જોવા નીકળ્યો! હું કેટલો પામર છું! હે પ્રભુ, મારો ઉદ્ધાર કરો! મને આપના તરફ કરેલા દોષમાંથી મુક્ત કરો! પ્રભુ મને માફ કરો. હું ભૂલ્યો છું!

આમ પોતાના દોષ માટે પશ્ચાત્તાપ કરતા કરતા શુરુ ગૌતમને કેવળજ્ઞાન થયું. આકાશ હુંદુભિ નાદથી ગાજી ઊઠ્યું. ‘જય જય ગૌતમસ્વામી’ના નાદથી વાતાવરણ શુંજી ઊઠ્યું. *

● ન્યાયાંભોગિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ

(શ્રી આત્મારામજી મહારાજ)

● સંકલન શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

(પૂ આત્મારામજી મ. સા. ની ૧૫૧મી જન્મતિથિ પ્રસંગે આ લેખ ઉપયોગી થશે.

— તંત્રી)

જન્મમાં લહેરા ગામમાં ક્ષત્રિય ગણેશ ચંદ્રજીના કુળમાં ધર્મપત્ની રૂપાદેવીની કૃત્રીએ વિક્રમ સવંત ૧૮૮૩ના ચૈત્ર સુદી એકમને દિવસે એક પુત્ર રત્નને જન્મ થયો. એનું નામ દિત્તા રાખવામાં આવ્યું. ગણેશચંદ્રના મૃત્યુ બાદ દિત્તાની કાળજી રાખે એવું કોઈ ન હતું. છરામાં (જી. કીરોજપુર) જોધમલ એસવાલ નામનો એક ગૃહસ્થ દિત્તાનો પાલક પિતા બન્યો. જોધમલનું કુંટુબ સંસ્કારી હતું. જોધમલનું ઘર એજ દિત્તાની નિશાળ બની અહીં દિત્તાને કેટલા સ્થાનકવાસી સાધુઓનો સહવાસ સાંપડ્યો. એ સહવાસ ના પરિણામે દિત્તા પણ સામાયિક, પ્રતિકમણ નવ તત્વના કેટલાક પાઠ ભણ્યો. દિત્તાનું દીક્ષા તરફ મન ખેંચાતું હતું. તેણે આત્માનો અવાજ સાંભળીને દીક્ષા લેવાનો મકકમ નિરધાર કર્યો કુટુંબી જનોએ આશીર્વાદ આપ્યા પંજાબના માલેર કેટલામાં મુનિશ્રી જીવણ રામજી

મહારાજ પાસે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં દીક્ષા લીધી અને મુનિશ્રી આત્મારામજી નામ રાખવામાં આવ્યું.

દીક્ષા અંગીકાર કર્યો પછીના થોડા વર્ષો એમને એમ વીતી જાય છે એમના આત્માની ભુખ પ્રથમથી જ અનોખી હતી. એમની ગુરુ ભક્તિ એટલીજ ઢઢ હતી તેઓશ્રી દરરોજના પ્રાયસો શ્લોક કંઠાથ કરવાને સમર્થ હતા. પાંચ છ વર્ષમાં જ એમણે સંપ્રદાયની મૂળ મુડી જેવા ૩૨ શાસ્ત્રો ભણી લીધા. વ્યાકરણ એ શાસ્ત્ર સાહિત્યરૂપી ભંડારની મુખ્ય ચાવી ૩૫ છે એમ બરોબર સમજીને રોપડ નામના ગામમાં એક પંડિત પાસે વ્યાકરણનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. એમણે વ્યાકરણ સંપૂર્ણ પણે ભણવાને અને પૂર્વાચાર્યોએ રચેલી નિર્ચુકિત, ભાવ્ય, ચૂર્ણ, ટીકા વગેરે વાંચવાનો વિચારવાનો નિર્ણય કરીને સંપૂર્ણ અભ્યાસ કર્યો. સવંત ૧૮૨૦નું ચોમાસુ આત્મારામજી મહારાજે આગ્રામાં કર્યું એ વખતે સ્થા. સમાજના વૃદ્ધ પંડિત સરળ સ્વભાવી રત્નચંદ્રજી મહારાજનું ચોમાસુ ત્યાં હતું તેઓશ્રીની સાથે આત્મા રામજી મહારાજે એકવાર ભણેલા શાસ્ત્રોની પૂનરાવૃત્તિ કરી અને ઉપરાંત બીજા શાસ્ત્રો પણ વાંચ્યા અને તેનો અભ્યાસ કર્યો. આત્મારામજી મહારાજ આગ્રાથી વિહાર કરી દિલ્હી આવ્યા. એમને એક યતિશ્રીના અંથસંગ્રહમાંથી ” શ્રી શીલાંકાચાર્ય વિરચિત શ્રી આચારાંગ સૂત્રવૃત્તિ ” મળી આવી

એ પ્રાચીન પ્રમાણિક ગ્રંથના આધારે એમણે પોતાના સંપ્રદાયિક આચાર વહેવારની સરખામણી કરવા માંડી અને એમને એ પદલા વચ્ચે જોડે જમીન આસમાન જેટલું અંતર દેખાયું.

અમૃતસરમાં એક દિવસે આત્મારામજી મહારાજની વ્યાખ્યાન સભામાં શ્રોતાઓની જૂગજ હાજરી હતી. આત્મારામજી મહારાજ વ્યાખ્યાનમાં 'શ્રી ભગવતી-સૂત્ર સટીક' વાંચતા વ્યાકરણના અધ્યયનથી તેઓ સસ્કૃત ઉપર સુંદર કાબુ મેળવી શક્યા હતા. શ્રોતાઓ મહારાજજીની વક્તૃતા અને સુકિત ઉપરયુક્ત અવતારવાની શક્તિ ઉપર મુગ્ધ થતા હતા સંપ્રદાયના પૂજ્ય બીજ સાધુઓ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ એક જવાહીર છે એમ માનતા હતા. આત્મારામજી મહારાજ પોતાના સ્વતંત્ર વિચારો બહુજ વિવેક પૂર્વક પ્રગટ કરતા હતા. વ્યાખ્યાનમાં અને વાર્તાલાપમાં પણ મધ્યસ્થતા બતાવતા. એક દિવસે અમૃતસરની વ્યાખ્યાન સભામાં જ પ્રસંગોપાત એમનો આત્મા પોકરી ઉઠ્યો....

” પૂર્વચાચેના કહેલા અર્થને ત્યાગ કરી જેઓ શાસ્ત્ર વાક્યના મનકાવતા અર્થ કરે છે એમની આ લોકમાં નહીં તે પરલોકમાં જરૂર દુર્ગતિ થવાની એ યાદ રાખજો.”

ધરાદો કોઇને વ્યક્તિગત ભાવે દુઃખવાનો નહી હોવા છતાં, સંપ્રદાયમાં વિરોધીઓ ઉભા થયા. સેંકડો વિરોધીઓનો સામનો કરી શકે એટલી તાકાત આત્મારામજી મહારાજમાં હતી તેઓ કોઇ પ્રકારનો સંક્ષોભ ઉભો કરવા માગતા હતા નહિ એમના અંતરમાં સત્ય શોધનનો જે પવિત્ર હતાશ અહોનિશ પ્રજળતો હતો તેની જ આ એક સામાન્ય ચીતગારી હતી. અનેક વિરોધો અને મુશ્કેલીઓ હોવા છતાં તેઓશ્રી પોતાના વિચારોમાં મક્કમ રહ્યા. દિલ્હીમાં એમણે ઉત્તરાધ્યયનનું ૨૮મું વ્યાખ્યાન સટીક વાંચવા માંડ્યું.

શ્રોતાઓએ કોઇ દિવસ આવું અર્થ પૂર્ણ, સુબોધ, ગંભીર વ્યાખ્યાન નહોતું સાંભળ્યું. જેઓ બજાર હતા અને આત્મારામજી મહારાજ સાથે વાદ કરવાના સ્વભાવ હતા, તેઓને પણ થયું કે આત્મારામજી મહારાજની વિદ્વતા પાસે પોતે નવા નિશાળીયા જેવા છે. આત્મારામજી મહારાજે પોતાના ગુરુ સાથે અંબાલા તરફ વિહાર કર્યો. અંબાલા, પતીયાલા, નાભા, માલેરકોટલા, લુધીયાણા વગેરે સ્થાનોમાં એમણે થોડા દિવસો સ્થિરતા કરી પોતાના કીર્તિ સ્થંભ બાંધે કર્યો. સત્તાતન શુદ્ધ જૈન ધર્મની રુચિવાળા કેટલાક શ્રાવકો આત્મારામજી મહારાજના અનુયાયી બન્યા.

વાણી અને લેખિની એ ઉભયના સહાયથી એમણે ધર્મ પ્રચારના નિર્મળ પાણી પંખળની ભૂમિ ઉપર વહેતાં કર્યો.

વિશ્વચંદ્રજી અને હૂકમીચંદજી પણ એ ધર્મ પ્રચારના સંઝીતમાં પોતપોતાના સુર પૂરતા હતાં લુધીયાના સંવત ૧૯૨૮ના ચોમાસા દરમ્યાન એક દિવસે આત્મારામજી મહારાજની વ્યાખ્યાન સભામાં ઘનૈયાલાલ નામના સાધુ ગયા. જે આત્મારામજી મહારાજના અવર્ણવાદ બોલતા હતા. પરંતુ આત્મારામજી મહારાજનું માત્ર એકજ દિવસનું વ્યાખ્યાન સાંભળ્યા પછી તેમજ ગુરૂની ભવ્ય-શાંત મુદ્રા જોતાં સંશય રહિત થયા. આત્મારામજી મહારાજ જોડું કહેતા નથી અને તેમ તેમનાં મનમાં સમાધાન થયું. ૧૯૩૧નું ચોમાસું હુશીઆરપુરમાં વીતાવી, આત્મારામજી મહારાજ, વિશ્વચંદ્રજી મહારાજ વગેરે સાધુઓ લુધીયાનામાં એકત્ર થયા. ત્યાં આત્મારામજી મહારાજને તેઓના સાધુઓએ શત્રુંજય, ગિરનાર, આબૂ આદિ તીર્થોની યાત્રા કરવાની તેઓની અસિલાષા જણાવી અને તેથી ગુજરાત તરફ વિહરવાનો સૌએ નિશ્ચય કર્યો. પંખળ-લુધીયાનાથી ગુજરાતમાં આવતા, માર્ગમાં જેટલા તીર્થો આવે તે તમામ તીર્થોને

વંદના કરતાં, આત્મારામજી મહારાજનો સાધુ-સંઘ અમદાવાદ આવ્યો. એ વખતે અમદાવાદમાં શ્રી બુદેરાયજી મહારાજ બિરાજતા હતા. નગર શેઠ પ્રેમાભાઈ હેમાભાઈ અને શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈની આગેવાની નીચે લગભગ ત્રણ હજાર જેટલો શ્રાવક-શ્રાવિકાનો સમુદાય અમદાવાદથી લગભગ ત્રણ માઈલ દૂર સ્વાગત માટે ગયા હતા. એ સ્વાગતમાં નગરજનોની અંતરંગ ભક્તિ, શ્રદ્ધા અને બહુમાન જણાતા હતાં. આત્મારામજી મહારાજનાં વ્યાખ્યાનો પછી તો મૂશળધાર મેઘની જેમ વરસતા હતાં. આવાં યુક્તિ અને શાસ્ત્રાધારવાળાં વ્યાખ્યાનોનો લાભ અમદાવાદના શ્રોતાઓને મળ્યો, અમદાવાદથી આત્મારામજી મહારાજ બીજા સાધુઓ સાથે શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રાએ પધાર્યા. એ યાત્રા પછી પુનઃ તેઓ અમદાવાદ આવ્યા.

સંવત ૧૯૩૨ માં ૧૭ શિષ્યો સાથે અમદાવાદમાં તપોમૂર્તિ બુદેરાયજી મહારાજનો વાસક્ષેપ લીધો અને સંવેગી દીક્ષા લીધી. સંવત ૧૯૩૨ નું ચોમાસુ અમદાવાદમાં વીતાવી એમણે પુનઃ શત્રુંજય તથા ગિરનારની યાત્રા કરી. સૌરાષ્ટ્રના અનેક ગામોને તથા શહેરોને આત્મારામજી મહારાજના દર્શન, વંદન, તથા વ્યાખ્યાનનો લાભ મળ્યો, ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્રમાંથી વિહાર કરીને પાછા પંજાબ તરફ ગયા. પંજાબ તેઓશ્રીનું કર્તવ્ય ક્ષેત્ર હતું. પંજાબના શ્રાવકોની શ્રદ્ધા ટકાવી રાખવા માટે મંદિરો બંધાવ્યા અને પ્રતિષ્ઠાઓ કરી આઠ નવ વર્ષના ગાળા પછી તેઓ ફરી અમદાવાદ આવ્યા. સંવત ૧૯૪૩ના કાર્તિકી પૂર્ણિમાના શુભ દિવસે હિંદુસ્તાનના સકળ સંઘે શ્રી આત્મારામજી મહારાજને આચાર્ય પદવી અર્પણ કરી. તે દિવસથી તેઓ આચાર્યશ્રી પદ્મજનંદસૂરિના નામથી ઓળખાય છે. આત્મારામજી મહારાજને આચાર્ય પદવી અર્પણ કરવામાં, શ્રીસંઘે આત્મા-

રામજી મહારાજનું ગૌરવ વધાર્યું એમ કહેવાને બદલે શ્રીસંઘે આત્મારામજી મહારાજ જેવા એક સમર્થ યુગ પ્રભાવકને સૂરિપદના સિંહાસને બેસાડી શ્રીસંઘે પોતાનું જ ગૌરવ વધાર્યું છે એમ કહેવું સુયોગ્ય છે.

ઈ. સ. ૧૯૯૩માં અમેરીકાના ચીકાગો શહેરમાં મળેલી સર્વધર્મ સભા સાથે આત્મારામજી મહારાજનું નામ સંકળાયેલું છે. એ વખતે હુનીયાભરના પ્રસિદ્ધ ધર્મોના પ્રતિનિધિઓ ચીકાગોમાં એકત્ર થયા હતા. આત્મારામજી મહારાજ પોતે ત્યાં બંધ એ અસલવિત હતું એટલે તેમણે સ્વ. વીરચંદ્ર રાઘવજી બાર-એટ-લો ને ચીકાગો જવા તૈયાર કર્યો. આત્મારામજી મહારાજે જૈન દર્શનની માન્યતા વિષે એક મોટો નિબંધ તૈયાર કરેલ હતો. એ નિબંધ ચિકાગો પ્રશ્નોત્તરના નામે એક ગ્રંથરૂપે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે.

આત્મારામજી મહારાજે પોતાના જીવનના છેલ્લા વર્ષોમાં એટલે સંવત ૧૯૫૦ થી સંવત ૧૯૫૨ના સમયમાં પંજાબના મુખ્ય શહેરો અને ગામોમાં જૈન મંદિરો બંધાવ્યા અને નવા જીન-ખિમ્બોની અંજનશલાકા કરીને પ્રતિષ્ઠા કરાવી. સંવત ૧૯૫૨ના જેઠ શુદ્ધ ૮ સાયંકાળનું પ્રતિક્રમણ કરી, પંજાબમાં ગુજરાનવાલા શહેરમાં કાળધર્મ પામ્યા. ગુજરાનવાલા જૈન સમાજને, પંજાબના જૈન સંઘને, સમસ્ત ભારતના જૈન સંઘને તેમજ પૂર્વ અને પશ્ચિમના શાસ્ત્રાભ્યાસીઓને ન કદપી શકાય એવી ખોટ પડી ગઈ.

તેઓશ્રીએ “તત્ત્વનિર્ણય પ્રસાદ” “અજ્ઞાન તિમર ભાસ્કર” “જૈન તત્ત્વાદર્શન” બગેરે ગ્રંથોની રચના કરીને જૈન શાસનના ઝળઝળતા સત્યોત્તર સ્વરૂપ રજૂ કર્યું છે. વીસમી સદીના અંતે શાસન પ્રભાવક ન્યાયાલોનિધિ પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્મ શ્રીમદ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજને ડોટિ ડોટિ વંદના.

—: ચિંતન-મધુ :—

(૧) “અહિંસા તમામ આશ્રમોનું હૃદય, તમામ શાસ્ત્રોનું રહસ્ય તથા તમામ વ્રતો અને ગુણોનો પિંડભૂત સાર છે.”

(૨) જેને મોહ નથી, એણે દુઃખનો નાશ કરી નાંખ્યો. જેને તૃષ્ણા નથી, એણે મોહનો નાશ કરી નાંખ્યો. જેને લોભ નથી, એણે તૃષ્ણાનો નાશ કરી નાંખ્યો. અને જેની પાસે કંઈ નથી, એણે લોભનો નાશ કરી નાંખ્યો.

(૩) કદાચ સોના અને ચાંદીના કૈલાસ જેવા અસંખ્ય પર્વતો થઈ જાય તો પણ લોભી માણસને સંતોષ નહીં થાય, કારણ કે ઇચ્છા આકાશ જેવી અનંત છે.

(૪) જીવને મારવું જાતને મારવા બરાબર છે. જીવ પર દયા કરવી એ પોતાના પર દયા કરવા બરાબર છે.

(૫) જીવના અનુપયોગને આપણે ‘મોન’ ગણીએ છીએ. પ્રજનન ઇન્દ્રિયના અનુપયોગને એટલે કે સંલોગથી દૂર રહવાના વ્રતને આપણે ‘બ્રહ્મચર્ય’ કહીએ છીએ. યુદ્ધની ગેરહાજરીને આપણે ‘શાંતિ’ કહીએ છીએ અને રોગના અભાવને ‘આરોગ્ય’ કહીએ છીએ. એ જ રીતે મોં દ્વારા આહાર લેવાનું બંધ થાય તેને ઉપવાસ કહેવામાં આવે છે. ઉપવાસ’ નો ખરો અર્થ છે ‘નજીક’ હેતુ. ઉપવાસ તો પરમ સત્તાના સામીપ્યના અણસારા મળે તે માટે પોતાના અસ્તિત્વને તૈયાર રાખવાની ચેષ્ટા છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ઉપવાસ એ ચિત્તની એક અત્યંત પ્રાર્થનામય ઉપરવિયુક્ત અને મસ્તીથી ભરેલી અવસ્થા છે.

— શ્રી ગુણવંત શાહ

‘મહા માનવ મહાવીર’માંથી સાભાર

સંકલન : બળવંતરાય પી. મહેતા

વિદ્યાર્થીઓને સન્માનવાનો સમારંભ

પંડીતજી જગજીવનદાસ પોપટલાલ સન્માન સમિતિએ પંડીતજીની ૨૨મી સ્વર્ગવાસ જયંતી નીમીતે ભારતીય સંસ્કૃતી વિદ્યાપીઠની સર્વ પરીક્ષામાં સર્વ પ્રથમ આવનાર તેમજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળામાં અતિચારનો શ્રેષ્ઠ અભ્યાસ કરનાર બાળકોને શ્રી મોહનલાલ જગજીવનદાસ સંલોતના પ્રમુખસ્થાને તથા સૌરાષ્ટ્ર સમાચારના ચીફ રીપોર્ટર શ્રી રમેશભાઈ ઓઝા, શ્રી બાબુભાઈ રાવળ (પન્ના પરકુચુમરી) તથા શ્રી નર્મદાશંકર શાસ્ત્રીજીના અતિથી-વિશેષ પદે સન્માનવાનો એક સન્માન સમારંભ તા. ૫-૪-૮૭ના રોજ યોજાયેલ હતો. આ સમયે અતિથિવિશેષ શ્રી નર્મદાશંકર શાસ્ત્રી, શ્રી રમેશભાઈ ઓઝા તથા શ્રી હરકાન્તભાઈ દેસાઈ શ્રી મોહનભાઈ સંલોત, વગેરેએ પ્રસંગોચિત પ્રવચન કરી વિદ્યાર્થીઓને અભિનંદન આપ્યા હતા.

વિજેતા વિદ્યાર્થીઓને પ્રમાણપત્ર તથા ઇનામો શ્રી રમેશભાઈ ઓઝા, શ્રી નર્મદાશંકર શાસ્ત્રી, શ્રી મોહનભાઈ સંલોત તથા શ્રી કાન્તીભાઈ દોશીના હસ્તે અપાયેલા. પ્રમુખસ્થાનેથી

મોક્ષતા શ્રી મોહનભાઈ સલોતે જણાવ્યું હતું કે પંડીતજી પોતે પ્રજ્ઞાયશ્ચ હોવા છતાં સંસ્કૃતના વિશાળ જ્ઞાનને કારણે અમો બધા આજે આગળ આવ્યા છીએ. તે સ્વર્ગસ્થ પંડીતજીને કારણે છે. આ પ્રસંગે વિદ્યાર્થીઓને સન્માનતા હું આનંદની લાગણી અનુભવું છું અને ભવિષ્યમાં કોઈપણ જાતની સહાય કરવાની ખાત્રી આપી હતી. અંતમાં આભારવીધી બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી. સમગ્ર સન્માનના કાર્યક્રમનું સંચાલન પંડીત જગજીવનદાસ પોપટલાલ સન્માન સમીતી વતી શ્રી દિવ્યકાંત સલોતે કરેલ. આ કાર્યક્રમને સફળ બનાવવામાં જૈન આત્માનંદ સભાના મંત્રી શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદલાઈ મોતીવાળા, શ્રી જીતેન્દ્રભાઈ ભાઈચંદ શાહ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પ્રમુખ શ્રી હીરાભાઈ શાહ, શ્રી ડાહ્યાભાઈ ભાસ્તર, શ્રી લક્ષ્મીભાઈ શાહ, શ્રી નવીનભાઈ કામદાર તથા શ્રી સંજય ઠાર વગેરેએ ઉપસ્થિત રહી પ્રેતસાહન આપેલ. આ પ્રસંગે મોટી સંખ્યામાં ખેડેનો હાજર રહેલા હતા.

સમાચાર

‘મહાવીર-જીવનદર્શન’ની એક અભિનવ વ્યાખ્યાન શ્રેણી

વસંત વ્યાખ્યાનમાળાના ઉપક્રમે મુંબઈના શ્રી તરૂણ મિત્ર મંડળ નામની સંસ્થાએ આ વર્ષે એક અભિનવ વ્યાખ્યાન-શ્રેણીનું આયોજન કર્યું. જેમાં ભગવાન મહાવીરનું જીવન, પ્રસંગોનો મર્મ તેમજ જૈન તત્ત્વો સાથે એનું અનુસંધાન સાધીને ‘મહાવીર દર્શન’ વ્યાખ્યાન-શ્રેણીનું આયોજન કર્યું અને જૈન-દર્શનના જાણીતા ચિંતક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈને આ માટે વક્તા તરીકે નિમંત્રણ આપ્યું. ચિંચપોકલીના ન. પ. સભાગૃહમાં જાણે પર્યુષણ હોય એવી ભાવના અને જનમેદની ઉપસ્થિત રહી હતી.

પોતાના પ્રવચનમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈએ જણાવ્યું કે જૈન ધર્મ એ ભાવનાનો ધર્મ છે અને ભગવાન મહાવીરનું જીવન એ ક્રાંતિનું, પારવર્તનશીલતાનું અને લોકકલ્યાણની ભાવનાથી ભરેલું જીવન છે. પરંતુ એને પામવાને માટે પ્રગટ થતી બધી અપ્રગટ મર્મને જાણવો જોઈએ. મહાવીરની સાધના પદ્ધતિ અત્યંત વિશિષ્ટ છે. સાધક સામાન્ય રીતે એક સ્થળે રહે, જ્યારે ભગવાન મહાવીરે પરિભ્રમણ કર્યું. જુદા જુદા આસને ધ્યાન કરવામાં આવે, જ્યારે ભગવાન મહાવીરે ઊભા રહીને કોઈ નિશ્ચિત સમયે નહીં, પણ સતત કાયોત્સર્ગ ધ્યાન કર્યું. શરીરના ઘા રૂઝવનારો સંરોહણ શક્તિ તેમજ જ્ઞાન બાર વર્ષના કાળમાં અતિ અદ્ય નિદ્રાનો મર્મ જાણીને જ એમના સાધક-જીવનની મહત્તા જાણી શકાય. અવતારવાદ નહીં પણ ઉત્તારવાદને સમજવો જોઈએ. જેમાં એક વ્યક્તિ કઈ સીતે પરમ પદની પાપ્તિ કરી શકે તેનો જૈન ધર્મમાં આલેખ મળે છે. એ સમયમાં પ્રવર્તમાન ક્રિયાવાદ, અક્રિયાવાદ, અજ્ઞાનવાદ અને વિનયવાદના સંદર્ભમાં ભગવાન મહાવીરની આગવી દૃષ્ટિ પ્રગટ થાય છે. એ જ રીતે એ સમયના પૂર્ણકાર્યપ, મંક્રખલિ ગોશાલક, અજિત, કેશકંબલ, પદ્મક કાત્યાયન અને સંજય વેલયિપુત્રના જેવાની માન્યતાઓના સંદર્ભમાં ભગવાન મહાવીરની વિલક્ષણ વિચારણા જાણવી જોઈએ. ભગવાનનાં વર્ધમાન, સન્મતિ, વીર, મહાવીર અને અતિવીર જેવાં નામો એમના જીવનની વિશેષતા દર્શાવે છે. ભગવાન મહાવીરના સાધક જીવનની વિશેષતા એ છે કે એમણે ૪૫૧૫ દિવસમાં ૪૧૬૬ દિવસ તો નિર્જળ તપશ્ચર્યા કરી, ગણધરવાદ એ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો અર્ક છે. અને ભગવાનનું જીવન એ ચરમ પુરુષાર્થની પરિસીમા છે.

ધન્યવાદ

卐 કાંઈક કરી છૂટવાની ધગશ 卐

બારામતી (જિ. પુના. મહારાષ્ટ્ર)માં રહેતા ૭૦ વર્ષની ઉંમરના શ્રદ્ધાસમ્પન્ન શ્રીમંત શ્રાવિકારત્ન સૌ. પંચિનીબહેન દીપચંદ શાહની ધર્મસાવના પ્રેરણાદાયી પ્રશસ્તીય અને વિચારણીય તેમજ આદરણીય છે.

શ્રાવિકારત્ન સૌ. પંચિનીબહેને અંજનશલાકામાં ભગવાનના માતાજી ધવાનો, શ્રી સિદ્ધગિરિમાં ચાતુર્માસ કરવાનો, શ્રી સિદ્ધગિરિની ૬૬ યાત્રા કરવાનો, તીર્થયાત્રાનો સઘ કાઢીને તીર્થમાળ પહેરવાનો, પ્રભુજીની પ્રતિષ્ઠા કરાવવાનો, વર્ધમાન તપ આચંબીલની ઓળીનો પાયો નાંખીને રહમી ઓળીની આરાધનાનો તેમજ ત્રણે ત્રણ ઉપધાન તપની અપ્રમત્તપણે આરાધના કરવાનો અનેરો લાલ લીધો છે. ઉપરાંત જીવનમાં નાના-મોટા તપ ત્યાગ તો ખરાં જ. આ રીતે સૌ. પંચિનીબહેને પોતાનું જીવન જિનશાસન કથિત સુકૃતોથી મધ્યમધાયમાન બનાવ્યું છે.

પ્રતિદિન જિનપૂજા, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, સ્વાધ્યાય જાપ-માળા આદિ વિવિધ ધર્મકરણી કરતાં આ શ્રાવિકારત્ન બહેનને એવો ધન્ય પ્રિયાર આવ્યો કે મનુષ્યજન્મ અને આવા મહાન દેવ-શુરુ-ધર્મ મળ્યા છે.... તો લાવ જીવનને વિશેષ રીતે સાર્થક કરી લઉં.

એટલે જિનપૂજા, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, સ્વાધ્યાય, જાપ માળા આદિ નિત્યકરણી પછી સમય મળે.... તેમાં આજસ, કંટાળો, નિંદ્રા, વિકથા, નિંદ્રા આદિ પ્રમાદ છોડીને તેમણે માળા બનાવવાનું શરૂ કર્યું. અત્યાર સુધીમાં તેમણે વિવિધ રંગોમાં નાની-મોટી એમ કુલ ૭૫૦ માળા બનાવી છે અને ૧ હજાર પુરી કરવાની ભાવના રાખે છે. આ માળાઓ બનાવીને તેઓ સાધુ સાધ્વીજી ભગવંતોને વહોરાવે છે.... તેમજ શ્રાવક-શ્રવિદાઓને આરાધના હેતુ ભેટ આપે છે.

વળી. આ ૭૦ વર્ષના બહેનને જૈન ધર્મના પુસ્તકો વાંચવાનો ભારે રસ છે. તેથી બહાર પડતા નૂતન પુસ્તકો મંગાવીને મોટી રાત સુધી વાંચે છે.

૭૦ વર્ષની ઉંમરે પણ અપ્રમત્તપણે જાગૃત રહીને આવું સુંદર સંતકાર્ય કરવાની તેમની લાગણી આપણને બધાને અનેક રીતે સુંદર પ્રેરણા આપનાર અને એવી શુભાશા સાથે તેમની શુભ પ્રવૃત્તિની ખૂબ ખૂબ અનુમોદના.

દાન

જે કંઈ મેં આપ્યું તે હજી પણ મારી પાસે છે,
જે મેં વાપર્યું તે મારી પાસે હતું. પરંતુ મેં જે
સંગ્રહ કર્યો તે મેં ગુમાવ્યું છે.

— પ્રાચીન સ્મૃતિ

UNIVERSITAT HAMBURG 23 February 1987

Respected Muniji,

Some days ago I had the pleasure of receiving your excellent edition of the pancecasutraka and of the third part of Hemacandra's famous Yogasastra. But apart from thanking you most sincerely for both, I should also like to know where I can obtain parts 1 and 2 of your Yogasastra edition which I couldn't find in our institute's library, nor do I have them myself. And it is with impatience that I myself and so many others also are awaiting the publication of the third part of your unique edition of the Dvadasarhnayachakra. But I am, of course, aware that apart from your scholarly work you are equally involved in the practice of your faith, and it is for all your manifold activities that I wish you long life and good health.

with regards.

Yours sincerely,

(Prof. Dr. A. Wezler)

THE AUSTRALIAN NATIONAL UNIVERSITY

Canberra 9 February 1987

Dear Muni Jambuvijayaji,

Thank you very much for sending me copies of your editions of the third part of Hemacandra's Yogasastra and of the Pancasutraka. I am glad to see that you have now finished the edition of the Yogasastra. The Pancavastuka was unknown to me and it is a pleasure to be able to read this text in such a carefully prepared edition. Since receiving the first volume of your Nayachakra I have been admiring your great skill in editing difficult texts. I hope that your edition of the Vaisesika-sutra will soon be reprinted and I am looking forward to the publication of the third volume of the Nayachakra, which - I know - is eagerly awaited by many scholars in East and West.

With many thanke and kind regards.

Sincerely yours.

J. W. de Jong.

卐 શ્રી મહાવીરાય નમઃ 卐

શ્રીમતી ડાહીબેન વનમાળીદાસ કામદાર

જૈન મહિલા વૃદ્ધાશ્રમ

(સંચાલીત :- શ્રીમતી સુધાબેન હસમુખરાય કામદાર)

ઉપરોક્ત સંસ્થા તા. ૫-૨-૮૬ થી ગોંડલ શહેરમાં સ્ટેશન પ્લોટ, સુરમ્ય અને શાંત વાતાવરણમાં શરૂ કરવાની છે. સંસ્થાને પોતાનું વિશાળ મકાન છે. તથા બધી જાતની સુવિધા કરવામાં આવેલ છે. ઉપરોક્ત સંસ્થામાં જૈન સંપ્રદાયના કોઈ પણ ફીરકાના વૃદ્ધ મહિલાને દાખલ કરવામાં આવશે દાખલ થનાર વ્યક્તિ પાસેથી કોઈ પણ જાતનો ચાર્જ લેવામાં આવશે નહીં. દરેક જાતની સુવિધા સંસ્થા તરફથી ફ્રી આપવામાં આવશે.

દાખલ થવા માટે વ્યવસ્થાપકને નીચેના સરનામે અરજી કરવી તેમજ અરજી સાથે સ્થાનિક સંઘના પ્રમુખનું જૈન હોવાનું પ્રમાણ પત્ર બીડવું જરૂરી છે. દાખલ થવા માટે કોઈ આર્થિક અંગેનું પ્રમાણ પત્રની જરૂર નથી. અરજી માટેનું સરનામું :-

શ્રી હસમુખરાય વનમાળીદાસ કામદાર

કામદાર કલેથ સ્ટોર

નાની બજાર, ગોંડલ. ૩૬૦૩૧૧

તા. ૬. વૃદ્ધાશ્રમમાં સંજ્યા વધારવા માટે

જે સંસ્થા અમારા જૈન મહિલા વૃદ્ધાશ્રમમાં મહિલાઓને મોકલશે તે સંસ્થાને અમે અમુક રકમ અમારા તરફથી દાનમાં આપીશું.

અગરતો જે વ્યક્તિ અમારા જૈન મહિલા વૃદ્ધાશ્રમમાં મહિલાઓ મુકી જશે તેમને અમે અમુક રકમ પુરસ્કાર રૂપે આપીશું.

પરમ પૂજ્ય ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ૧૫૧મો

જન્મજયંતિ મહોત્સવ

શ્રી સિધ્ધાલજી તીર્થ પાલીતાણા મુકામે સંવત ૨૦૪૩ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ને સોમવાર તા. ૩૦-૩-૮૭ના રોજ શ્રી જૈન અત્માનંદસલા ભાવનગર તરફથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. શ્રી સિધ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં નવાણુ પ્રકારી પૂજા લાવવામાં આવી હતી શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં જ્યાં પરમ પૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની દેરી છે ત્યાં પરમ પૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની મુર્તિની રૂપાના પાનાની અને કુંભોની ભવ્ય અંગ રચના કરવામાં આવી હતી. સવાર સાંજ ગુરૂ ભક્તિ તેમજ આવેલ સભાસદોની સ્વામી ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

Atmanand Prakash]

[Regd. No. G. BV. 31.

* જીવહયાના કાર્ય અંગે....

જીવહયા પ્રેમીઓને નમ્ર અનુરોધ *

ચાલુ વર્ષે ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્ર-કચ્છ પ્રદેશ કારમા દુકાળની ભીંસમાં સપડાયો છે તે સુવિદિત છે. આ દુકાળને કારણે મૂંગા પ્રાણીઓની હાલત અત્યંત વિકટ બની છે. આ પ્રાણીઓ માટે ઘાસચારા તથા પાણીની તીવ્ર અછતની ભીંસ ઉત્તરોત્તર વધતી જ જવાના ચિહ્નો જોવા મળે છે, આ સંજોગોમાં મૂંગા પ્રાણીઓનું પાલન કરવાને અસમર્થ એવા ગરીબ ગ્રામજનો મને કે કમને પણ પોતાનાં પ્રાણીઓને કસારીયાને વેચવા-સોંપવા તૈયાર થઈ જાય તે અશક્ય નથી જણાતું.

આહિંસા પરમો ધર્મ : “શિવમસ્તુ સર્વ જગત;” : અને “સવિ જીવ કર્મ શાસનરસી” આ મહાન સિદ્ધાંતો જેમના લોહીમાં વહે છે તેવા જૈન બંધુઓ માટે આ પરિસ્થિતિ એક પડકારરૂપ પરિસ્થિતિ છે. સૈકાઓથી જૈનો-મહાજનો મૂંગા પશુઓનું જતન કરતાં આવ્યાં છે અને જીવહયાના મહાન ધર્મની તત-મત-ધનથી આરાધના કરીને જૈનોએ કાયમ અસંખ્ય જીવોને મોતના અને દુકાળના મોંઘાંથી બચાવ્યાં છે.

આજે સમસ્ત ગુજરાત રાજ્યમાં ૨૦૦ કે તેથી થે વધારે પાંજરાપોળો અને ગૌશાળાઓમાં જીવહયાનું મહાન કાર્ય સતત ચલુ છે. આ પાંજરાપોળ-સંસ્થાઓને આર્થિક સહાય કરીને તેમજ જ્યાં જરૂરી હોય ત્યાં ખાસ કેટલ કેમ્પો જોડીને પણ જીવોને બચાવી શકાય તેમ છે.

પરંતુ આ બધું ધન વિના શક્ય નથી. તમારા ધનથી જો કેઇકનું જીવન બચતું હોય તો તમે બીજા દરેક બાબતોને આ વર્ષે ગૌણ બનાવીને પણ જીવહયાના આ લોકોત્તર ધર્મકાર્યમાં તમારા ધનનો સદ્વ્યય કરજો. લાખો મૂંગા પશુઓ કમોતે મરે એવી પરિસ્થિતિ સર્જાઈ રહી હોય ત્યારે સાચો જૈન સુખ કેમ ખાઈ શકે ? સુખે કેમ સૂઈ શકે ?

આપણા સંઘમાં અનેક અનેક ધનાઢયો છે. આમાંથી ૨૫૦૦ જણા પણ આછામાં આછું એક લાખ રૂપિયાનું દાન આપે તો પણ ૨૫ કરોડ રૂપિયા સહેલાઈથી એકત્રિત થઈ જાય. તે ઉપરાંત આવતા ચોમાસા સુધી એક ઘરને જીવાડવા માટે રૂ. ૧૫૦૦ જોઈએ. એક લાખ વ્યક્તિઓ પણ આવો લાભ લઈને એક લાખ ઘર બચાવવાનું પુણ્ય કાર્ય કરી શકે. આટલું દાન આપનારા તો આપણા સંઘમાં ઘણા જ ઘણા લાગ્યવાનો મળી રહે. આજના સંજોગોમાં આવું દાન દેનારા શ્રી જિનશાસનના મહાન પ્રભાવક અને આરાધક બનશે.... તમામ સંપત્તિ પુણ્યના પ્રભાવથી જ પ્રાપ્ત થાય છે. જીવહયાના પુણ્યકાર્યથી એ પુણ્યમાં અપાર વૃદ્ધિ થશે.

— સુનિ જળુ વિજયજી

તાત્રી. શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

છુદ્રક : શ્રી હેમન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.